

KONINKRIJK. LES 16

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 2 KRONIEKEN 32, 33, 34 en 36
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (2 Kronieken 32, 33, 34 en 36). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [DE CHRISTELIJKE GEMEENTE] (4) HANDELINGEN 20:28
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(4) Taken van leiders in de gemeente. Handelingen 20:28. “Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.”

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 4:17b-25
----------	--

Introductie. In Romeinen 4:1-17a bewees Paulus dat de rechtvaardiging door geloof altijd al de methode voor verlossing in de Bijbel is geweest. In Romeinen 4:17b-22 bespreekt hij de aard van Abrahams geloof als het toonbeeld van het ware geloof. En in Romeinen 4:23-25 bespreekt hij de relevantie van Abrahams geloof voor gelovigen vandaag.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 4:17b-25 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

4:17b-22

Ontdekking 1. Abrahams geloof had vier kenmerken.

(1) Het eerste kenmerk van geloof staat in Romeinen 4:17.

Het object van Abrahams geloof was de Levende God.

Abraham geloofde niet alleen maar. Hij geloofde in Iemand en in iets. Hij geloofde in de Levende God (van de Bijbel) en in wat God aan hem beloofd had. Hij geloofde dat God almachtig is en de doden levend maakt. Hij geloofde dat God trouw is en dat Zijn beloften zo goed als de vervulling daarvan zijn.

(2) Het tweede kenmerk van geloof staat in Romeinen 4:18.

Het doel van Abrahams geloof hield direct verband met hoop.

Abrahams geloof en hoop werkten samen. Zijn geloof was zeker over wat hij hoopte, wat hij verwachtte. Zijn geloof was dat hij heel zeker was dat Gods belofte vervuld zou worden. Hoewel Abraham wist dat het menselijk onmogelijk was dat hij nog een kind zou kunnen hebben, geloofde hij toch in Gods almacht en hoopte (verwachtte) hij zonder enige aarzeling op de vervulling van Gods belofte. Het was niet alleen Gods doel dat Abraham de vader van vele volken zou worden (Romeinen 4:11), maar ook Abrahams bewuste en doelbewuste doel (door een onwankelbaar geloof) om de

vader van vele volken te worden (Romeinen 4:18). Abraham maakte Gods doel voor zijn leven tot zijn eigen doel! Vol vertrouwen geloofde hij in de zekerheid van zijn verwachting dat de belofte heel zeker in vervulling zou gaan.

(3) Het derde kenmerk van geloof staat in Romeinen 4:19-21.

De kracht van Abrahams geloof werd bepaald door zijn kijk op Gods karakter.

God had beloofd dat hij en zijn vrouw een zoon zouden krijgen en dat God zijn zoon zou gebruiken om alle families (volken) op de aarde te zegenen. Maar omdat zij beiden heel oud waren, leek het biologisch gezien onmogelijk dat deze belofte in vervulling zou kunnen gaan. Niettemin liet Abraham niet toe dat zijn omstandigheden zijn geloof gingen bepalen! Hij hield rekening met zijn omstandigheden zonder in geloof te verzwakken. Hoe kon hij dat doen? Romeinen 4:20-21 zegt dat zijn geloof door zijn kijk op God bepaald werd. Omdat hij God als trouw en almachtig beschouwde, gaf hij geen ruimte aan twijfel.

Zijn geloof werd telkens versterkt doordat God Zijn belofte bleef herhalen. Zijn geloof bleef sterk omdat hij God bleef eren als de trouwe en almachtige God. Hij bleef vasthouden aan zijn overtuiging dat God de macht had te doen wat Hij beloofd had.

(4) Het vierde kenmerk van geloof staat in Romeinen 4:22.

Het gevolg van Abrahams geloof was dat God zijn geloof toerekende als gerechtigheid.

Zijn geloof was niet slechts een soort intellectueel geloof (geloof gebaseerd op het verstand). Het was ook niet een soort wonder geloof dat nodig is om wonderen te verrichten. Abrahams geloof was een geloof dat nodig is voor rechtvaardiging (verlossing, redding), dat wil zeggen, een geloof dat leidt tot de rechtvaardiging (verlossing). Zijn geloof richtte zich op God en Zijn belofte met betrekking tot de komende Messias Die door Zijn dood en opstanding alle families (volken) op de aarde zou zegenen. Zijn geloof stelde volkomen vertrouwen in Gods belofte en steunde helemaal op de gerechtigheid die Jezus Christus zou verwerven voor verlossing en niet op enig menselijk werk.

4:23-25

Ontdekking 2. Abrahams geloof had de volgende relevantie voor gelovigen vandaag.

In 1 Korintiërs 10:11 zegt Paulus dat alle gebeurtenissen in de geschiedenis van Israël “voorbeelden zijn voor ons en ze zijn beschreven tot waarschuwingen voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.” En hier in Romeinen 4:23-24 zegt hij dat de rechtvaardiging door het geloof *niet alleen ter wille van Abraham geschreven staat, maar ook ter wille van ons die geloven* in God Die de doden opwekt. Geloof werd niet alleen aan Abraham toegerekend tot gerechtigheid, maar geloof zal ook aan alle gelovigen vandaag toegerekend worden tot gerechtigheid.

Hoewel de omstandigheden van Abraham in de oudtestamentische periode en onze omstandigheden in de nieuwtestamentische periode verschillen, toont de overeenkomst van ons geloof met die van Abraham dat het geloof in de oudtestamentische periode essentieel hetzelfde was als het geloof in de nieuwtestamentische periode.

(1) De eerste overeenkomst tussen Abrahams geloof en ons geloof is dat het object van geloof de God van de Bijbel is (Romeinen 4:3,24). Zowel Abraham als wij geloven in de God van de Bijbel Die geloof (in Hem en Zijn belofte) toerekent tot gerechtigheid (zie Romeinen 3:29-30).

(2) De tweede overeenkomst is dat Abrahams geloof zich richtte op de God Die de doden levend maakt (Romeinen 4:17). Ook ons geloof richt zich op de God Die Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt (Romeinen 4:24).

(3) De derde overeenkomst is dat Abrahams geloof de zekere overtuiging was dat God Zijn belofte zou vervullen (Romeinen 4:21). Ons geloof is de zekere overtuiging dat Gods belofte al in vervulling is gegaan in de dood en opstanding van Jezus Christus (Romeinen 4:25).

Toch moeten we niet het zicht verliezen op de voortschrijdende openbaring van Gods heilsgeschiedenis. Het belangrijkste verschil tussen Abrahams omstandigheid en onze omstandigheid is dat Abraham een belofte ontving en wij de vervulling van deze belofte hebben ontvangen! Zijn geloof richtte zich op de belofte van God die heel zeker vervuld zou worden en ons geloof richt zich op de vervulling van deze belofte met betrekking tot de voltooiing van Gods verlossingswerk door Jezus Christus.

Daarom kon Paulus in 1 Korintiërs 10:11 schrijven dat “over ons het einde van de eeuwen gekomen is.” En daarom kon de schrijver van de brief aan de Hebreeënen zeggen dat “Jezus Christus bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard (verschenen) is om de zonde teniet te doen door Zijn offer” (Hebreeënen 9:26). Abraham leefde in het begin van de eeuwen en wij leven in het einde of de vervulling van de eeuwen!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 4:17b-25 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

4:17

Vraag 1. Wat geloofde Abraham met betrekking tot God? Wat betekent: “God maakt de doden levend” en “God roept de dingen die niet zijn alsof zij zijn”?

Aantekeningen.

(1) Abraham geloofde in God “Die de doden levend maakt”.

Romeinen 4:17 beschrijft de kenmerken van God die in het bijzonder het voorwerp van Abrahams geloof waren, toen hij gerechtvaardigd werd. Abraham geloofde in de almachtige God Die macht over dood en leven heeft en de doden levend maakt. Dit onderscheidt de God van de Bijbel van alle andere “goden” van de godsdiensten in de wereld. God is niet alleen de Schepper en Onderhouder van alles, maar ook Degene Die de doden opwekt en allen die ooit geleefd hebben gaat oordelen (Johannes 5:28-29; Efeziërs 1:19-20).

Aangezien God de macht heeft om volkomen dode mensen tot leven te wekken, heeft Hij ook de macht om halfdode (verstorven) mensen tot leven te wekken! Abraham geloofde dat God hem in staat zou stellen om een kind te verwekken en Sara in staat zou stellen een kind te baren, zelfs als hun lichamen al heel oud en verstorven waren.

(2) Abraham geloofde in God Die dingen die niet zijn (nog niet tot stand gekomen zijn) roept alsof zij zijn (alsof zij al tot stand gekomen zijn).”

Paulus zegt niet dat God nog steeds bezig was om te scheppen uit het niet waarneembare (Hebreeën 11:3). God had immers Zijn schepping op de zevende scheppingsdag voltooid (Genesis 2:1-2).

Hij zegt dat God dingen die nog niet zijn (bestaan, tot stand gekomen zijn) roept (benoemd, erover spreekt) alsof zij al zijn (bestaan, tot stand gekomen zijn)! “De dingen die niet zijn” is een verwijzing naar dingen die God in het eeuwige verleden al besloten heeft dat zij in de toekomst zouden gebeuren, maar die nog niet zijn gebeurd (bijvoorbeeld, dat Abraham en Sara op hoge ouderdom nog een kind zouden krijgen). Omdat God al besloten heeft dat deze dingen zouden gebeuren, spreekt Hij erover alsof zij al gebeurd zijn, zo zeker zullen zij gebeuren!

Dus, voor Abraham was Gods belofte met betrekking tot toekomstige gebeurtenissen zo goed als de vervulling daarvan! Geloof is zeker zijn dat de dingen die je verwacht ook werkelijk zullen gebeuren (zie Hebreeën 11:1).

4:18

Vraag 2. Hoe hoopte Abraham?

Aantekeningen. Romeinen 4:18 zegt, “En hij heeft tegen alles (menselijke bronnen) in gehoopt en geloofd (in Gods karakter: Gods almacht en trouw). De woorden “tegen hoop op hoop” (tegen alle hoop) verwijst naar zijn menselijke omstandigheden, zoals in vers 19 beschreven. Door alleen maar te letten op zijn menselijke omstandigheden zou alle hoop vernietigd worden. Maar door te letten op God en Zijn belofte bleef zijn hoop levend!

De woorden “in hoop geloofde hij” betekenen niet dat Abraham geloofde in de inhoud van zijn hoop. Het object van Abrahams geloof was niet “hoop”, maar God Zelf! Abrahams hoop was niet “een wens dat iets mocht gebeuren”, maar “een onwankelbaar verwachting, dat iets heel zeker zou gebeuren. Abrahams geloof en hoop werkten samen. Het object van Abrahams geloof was God Zelf. Abrahams geloof was gebaseerd op Gods karakter en gericht op Gods almacht (God kon het doen) en trouw (God zou het doen). Het object van Abrahams hoop was Gods belofte. Abrahams hoop was gebaseerd op Gods belofte (God beloofde hem een zoon in zijn hoge ouderdom) en was gericht op de vervulling van wat God beloofd had.

4:19-21

Vraag 3. Wat maakte Abrahams geloof sterk?

Aantekeningen.

(1) Abrahams kijk op God bepaalde de aard van zijn geloof.

Vers 19 zegt, “Niet verzwakt in het geloof heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam verstorven was en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was.” In plaats van zijn omstandigheden te veronachtzamen, ging hij doelbewust rekening houden met zijn omstandigheden en was hij heel erg bewust van zijn verstorven lichaam en het verstorven lichaam van Sara. Menselijk gesproken waren zij beiden te oud om nog kinderen te krijgen (Genesis 17:17; 18:11).

Maar zijn omstandigheden verzwakten niet zijn geloof! Hij bleef sterk in zijn geloof omdat hij zijn aandacht bleef vestigen op de belofte van God en geen ruimte gaf om in Gods belofte te twijfelen.

Vers 20-21 zegt dat Abraham niet door ongeloof twijfelde in Gods belofte, omdat hij zijn aandacht bleef richten op Gods almacht en trouw. Hij was ten volle ervan overtuigd dat God ook bij machte was om te doen wat Hij beloofd had. Het geheim van zijn sterke geloof lag in wie God is en in wat God zei.

(2) Gods herhaalde beloften maakten het geloof van Abraham sterk.

Vers 20 zegt dat Abraham “werd versterkt in zijn geloof” doordat God telkens Zijn belofte aan Abraham herhaalde (bevestigde) (Genesis 12:1-3; 15:4-6,18-21; 17:1-21). Dat gaf hem kracht en maakte hem sterk.

(3) God eren hield het geloof van Abraham sterk.

Vers 20-21 zegt dat “Abraham in het geloof versterkt werd en God de eer gaf, omdat hij ten volle ervan overtuigd was dat God ook bij machte was te doen wat beloofd was”. De kracht van Abrahams geloof lag niet in Abrahams persoonlijkheid en ook niet in Abrahams daden, maar in Gods karakter en Gods belofte. God eren is om overtuigd te blijven dat God kan doen en zal doen wat Hij beloofd heeft! God eren – dat houdt het geloof sterk.

4:22

Vraag 4. Wat is de precieze betekenis van de woorden “het (geloof) werd hem tot gerechtigheid gerekend”?

Aantekeningen. Abrahams geloof werd hem “tot gerechtigheid gerekend”. Het woord “gerekend” moet niet verkeerd uitgelegd worden als of *het geloof* van Abraham beschouwd werd *als een soort goed werk* dat op zijn rekening geschreven werd als zijn eigen rechtvaardige daad. Als dat zo was, dan had Abraham iets om te roemen voor God, namelijk, dat hij gerechtvaardigd werd door zijn eigen werk (Romeinen 4:2).

Abrahams geloof kan nooit beschouwd worden als een of ander rechtvaardige daad, omdat “zijn geloof door genade gerekend werd als gerechtigheid” (Romeinen 4:16). Zijn geloof werd hem toegerekend “als een gift van God” en nooit “als een verplichting aan de zijde van God” (Romeinen 4:4)! Het woord “toerekenen” heeft niets te maken met compensatie of belonen! Het Griekse woord “logizó” is een juridische uitdrukking met de betekenis “toeschrijven”, in de zin van “verklaren”, “beschouwen” en “behandelen”. Daarom, ten einde te voorkomen dat we gaan denken dat het woord “toerekenen” verwijst naar een compensatie of beloning, is het beter te zeggen dat Abrahams “geloof hem toegeschreven werd als gerechtigheid”. Het betekent dat Gods respons (antwoord) op Abrahams geloof was dat God hem 100% rechtvaardig in Zijn ogen verklaart en daarna als 100% rechtvaardig beschouwt en behandelt.

De woorden “het (geloof) werd hem tot gerechtigheid gerekend” betekent precies hetzelfde als “hem te rechtvaardigen door geloof alleen”, Terwijl “gerechtigheid” Gods onverdiende gave aan gelovigen in Jezus Christus is, is hun “geloof” het instrument (“de lege hand”) waarmee gelovigen Gods gave (namelijk, de 100% volledige en volmaakte gerechtigheid van Jezus Christus, die Hij voor ons en in ons plaats door Zijn dood en opstanding verdiend/verworven heeft).

Bovendien is het niet zomaar een vorm van geloof dat een mens rechtvaardigt. Abrahams geloof was niet zomaar een algemeen geloof in één of andere “god” van één of andere godsdienst, maar een heel specifiek geloof met een specifieke inhoud. Zijn geloof richtte zich op de God van de Bijbel en Zijn belofte met betrekking tot de komende Messias (Jezus Christus), Die door Zijn dood en opstanding alle families (volken) op aarde zou zegenen (Genesis 12:3; Genesis 22:18). Zijn geloof richtte zich op Gods almacht en trouw. En zijn geloof had tot doel om God te verheerlijken.

4:25

Vraag 5. Waarom is onze rechtvaardiging afhankelijk van zowel de dood als de opstanding van Jezus Christus?

Aantekeningen. Mensen worden *gerechtvaardigd door de genade* van God (Romeinen 3:24) en *gerechtvaardigd door geloof* (in Jezus Christus en Zijn volbrachte werk van verlossing)(Romeinen 3:22). Daarom worden zij *gerechtvaardigd door de dood* van Jezus (Zijn bloed vergoten aan het kruis) (Romeinen 5:9) en *gerechtvaardigd door de opstanding* van Jezus uit de dood (Romeinen 4:24-25). Jezus Christus werd overgeleverd aan de dood om onze rechtvaardiging mogelijk te maken, dat wil zeggen, met onze zonde effectief af te rekenen, onze zonden te verzoenen opdat God ons rechtvaardig kon verklaren. En Jezus Christus werd uit de dood opgewekt om onze rechtvaardiging te garanderen. Daarom kan de dood van Jezus Christus geen effect op onze rechtvaardiging hebben zonder Zijn opstanding. De opstanding van Jezus Christus uit de dood bewijst dat God Zijn zoenoffer voor zonden geaccepteerd heeft! De dood en de opstanding van Jezus Christus zijn onafscheidelijk! Zijn dood maakt de rechtvaardiging mogelijk en Zijn opstanding maakt de rechtvaardiging tot een werkelijkheid.

Een dode verlosser heeft geen enkel effect! Profeten die dood in hun graf liggen hebben geen enkel effect! Daarom kan geen ander godsdienst een mens rechtvaardigen! Jezus Christus is de enige Verlosser Die *door Zijn dood* de zonde van de gelovige wegneemt (1 Petrus 2:14) en zijn scheiding van God opheft (1 Petrus 3:18) en *door Zijn opstanding* de gelovige rechtvaardigt (Romeinen 4:24-25) en hem het nieuwe leven schenkt (Romeinen 6:4).

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 4:17b-25.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 4:17b-25.

- 4:17. God geeft leven aan de doden en de halfdoden (verstorvenen). Laat de God van de Bijbel eeuwig leven aan je menselijke geest (ziel) geven door Jezus Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk in je hart en leven aan te nemen. Laat de God van de Bijbel nieuwe kracht en vermogens aan je lichaam geven zodat je in staat bent te doen wat je nooit voorheen kon doen.
- 4:17. God roept de dingen die niet zijn (nog niet tot stand gekomen zijn) alsof ze zijn (i.e. al tot stand gekomen zijn, zo zeker is de vervulling!) Geloof daarom zonder te twijfelen in de beloften van God, omdat Gods beloften zo goed als hun vervulling zijn!
- 4:11,18. Maak het doel van de God van de Bijbel tot je eigen doel
- 4:18. Geloof in de beloften van God zonder de hoop op te geven. Blijf onwrikbaar verwachten dat God al Zijn beloften zal vervullen.
- 4:19-20. Laat je omstandigheden (hoe moeilijk ook) nooit je geloof bepalen! Laat God je geloof versterken door steeds weer over Zijn beloften na te denken.
- 4:20-21. Blijf voortdurend groeien en God beter leren kennen, omdat je kijk op God (Zijn karakter, woorden en vermogens) de aard van je geloof bepaalt.
- 4:23-24. Herinner jezelf telkens weer dat Gods woorden in het Oude Testament ook voor mensen in de nieuwtestamentische periode (dus, ook voor jou) bedoeld zijn (2 Korintiërs 1:20)!
- 4:25. Blijf onthouden dat de dood van Jezus Christus je rechtvaardiging mogelijk maakt en de opstanding van Jezus Christus uit de dood je rechtvaardiging garandeert.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 4:17b-25.

Ik beseft dat de kracht van mijn geloof bepaald wordt door mijn kijk op God. Daarom houd ik vast aan de overtuiging dat de God van de Bijbel trouw is, d.w.z. doet wat Hij belooft, en dat de God van de Bijbel almachtig is, dat wil zeggen, kan doen wat Hij belooft. Ik beseft dat mijn geloof ook versterkt kan worden door vast te houden aan de beloften in de Bijbel en door de overtuiging dat God bij machte is te doen wat Hij belooft (Efeziërs 3:20).

Ik beseft dat mijn geloof overeenkomsten heeft met het geloof van Abraham. Ook ik geloof in de levende God van de Bijbel, de God Die dode mensen leven geeft. Hij heeft Jezus Christus uit de dood doen opstaan. Ook ik geloof dat God door het Zaad van Abraham (i.e. de Heere Jezus Christus) bezig is alle families (volken) op de aarde te zegenen.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 4:17b-25.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk

van God te verkondigen.

2. **Verkondig, onderricht of bestudeer** de Bijbelstudie uit Romeinen 4:17b-25 samen met een persoon of een kleine groep mensen.

3. **Persoonlijke tijd met God.** Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Psalms 1, 2, 5 en 8.**

Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.

4. Memorisatie. **(5) De eer in de gemeente. Efeziërs 3:20-21.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid **de gelijkenis van “het verloren schaap”** in Lukas 15:1 en **de gelijkenis van “de verloren zoon”** in Lukas 15:11-32 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
5. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.